

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419201242
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5419201242.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, dieťa rodičov - matka: M. G., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. G., D. Z. XXXX/XX a otec: L. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8P/66/2019-87 zo dňa 2. júna 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov konania n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie o návrhu otca na zníženie výživného v časti za obdobie od 18.6.2019 do 30.12.2019. V zostávajúcej časti návrh otca na zníženie výživného za obdobie od 31.12.2019 do budúca zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Konanie v časti návrhu otca na zníženie výživného za obdobie od 18.6.2019 do 30.12.2019 (deň vyhlásenia rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/62/2019) zastavil pre prekážku res iudicata. O výživnom zo strany otca na mal. F. za uvedené obdobie už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom pod sp. zn. 8P/41/2019, ktoré sa týkalo rovnakého predmetu konania (zmena vyživovacej povinnosti otca na mal. F.) a rovnakých účastníkov (len rodičia majú v konaní opačné procesné postavenie). V konaní sp. zn. 8P/41/2019 súd zisťoval a vyhodnocoval pomery účastníkov (dieťaťa, matky, otca) za celé obdobie, ktorého sa konanie týkalo, teda za obdobie od 4.6.2019 až do konečného rozhodnutia vo veci, t.j. do 30.12.2019, kedy bol vyhlásený rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 10CoP/62/2019 (súd vychádza zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku). Mal k dispozícii aj argumentáciu otca uvedenú v jeho odvolaní zo dňa 25.9.2019, v ktorej uvádzal rovnaké tvrdenia ako v návrhu na zníženie výživného podanom v tomto konaní, a preto žiadal určiť výživné vo výške 40 € mesačne.

3. Predmetom konania ostal návrh otca na zníženie výživného na mal. F. od 31.12.2019, a preto skúmal, či za uvedené obdobie došlo k takej zmene pomerov u účastníkov od posledného rozhodnutia súdu o výške výživného, v dôsledku ktorej je dôvodná zmena výživného spočívajúca v jeho znížení. Od poslednej úpravy výživného vo výške 100 € mesačne účinnnej od 1.8.2019 uplynula krátka doba, pomery u mal. F. ostali nezmenené (myslí sa tým zmena podstatného, dlhodobého charakteru). Celkové pomery otca v porovnaní so stavom, z ktorého sa vychádzalo pri rozhodovaní vo veci sp. zn. 8P/41/2019

sú nezmenené, resp. otec nepreukázal ich zmenu. Tvrdenia otca o jeho nepriaznivých pomeroch sú totožné s tvrdeniami uvádzanými i počas konania sp. zn. 8P/41/2019, je zrejme, že otec sa snaží týmto konaním dosiahnuť neprípustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia o výške výživného ustálenej v odvolacom konaní sp. zn. 10CoP/62/2019, s ktorou nesúhlasí. U otca miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zo zdravotných dôvodov ostala nezmenená (pokles 60%), otec je schopný určité práce v obmedzenom režime vykonávať, čo nakoniec aj reálne robí na základe výkonu prác na dohodu. Už v predchádzajúcom konaní súd zohľadňoval zvýšené výdavky otca spojené s jeho nepriaznivým zdravotným stavom a otec nepreukázal vznik nových výdavkov nevyhnutného charakteru, resp. výrazné zvýšenie výdavkov už existujúcich v čase predchádzajúceho konania o výživnom. Jeho celkový príjem predstavuje 568 €, a teda určené výživné na mal. F. predstavuje z tohto príjmu necelú 1/5 a otec má zabezpečené bývanie u rodičov. Vzhľadom k tomu, že nebolo zistené, že by od posledného rozhodnutia o výške výživného 100 € mesačne došlo na strane otca k takej zmene pomerov ovplyvňujúcej celkovú situáciu otca, ktorá by vyžadovala zníženie výživného, jeho návrh ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP).

4. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie otec. Má za to, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že je nepochopiteľné sa pozeráť na vec z hľadiska opodstatneného a vynesené rozhodnutie má katastrofálne následky. Má pokles miery schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 60%, preto žiada, aby bolo na uvedené prihliadnuté. Pri priemernom živote na Slovensku je minimálna mzda 198 € (zrejme mal na mysli životné minimum, poznámka odvolacieho súdu, čo on nedosahuje a má invalidný dôchodok vo výške 132 €. Každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu, a to vo výške 30% zo sumy životného minima. Takzvané minimálne výživné od júla 2019 predstavuje 28,78 €. Suma 19 €, ktorou mu prispieva sociálny úrad práce v Žarnovici, je suma odvedená na jeho účet a slúži k splateniu kontokorentného úveru. Nemá priemerný mesačný príjem 568 € a preto má za to, že súd zavádza. Zdravý, zárobkovo schopný človek neplatí 100 € z vykázaného čistého príjmu na dieťa.

5. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca uviedol, že nemá nové dôkazy a návrhy na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie a pripája sa v celom rozsahu k napadnutému rozsudku.

6. Matka k odvolaniu otca uviedla, že s ním nesúhlasí, nakoľko bolo preukázané, že otec maloletej má mesačný príjem, ktorý preukázal. Výživné vo výške 100 € mesačne je schopný platiť, pretože ako sa sám vyjadril, prácu si vyberá a hľadá podľa toho, či mu vyhovuje. Ona o prácu prišla nie vlastným zavinením, keďže zrušili predajňu, v ktorej pracovala. Toho času je nezamestnaná a poberá rodičovský príspevok. Príjem otca na súde spolu s dôchodkom bol preukázaný približne vo výške 550 €. Býva u svojich rodičov, čiže neviaže ho žiadna zmluva platiť nájom. Ona býva v byte so svojim bratom a každý mesiac prispieva 210 € na nájom. Výchova a starostlivosť o maloletú dcéru si každý mesiac vyžaduje výdavky aj kvôli zdravotným problémom, ktoré má maloletá a všetko niečo stojí. Ako pre otca by mala byť priorita hlavne jeho dcéra.

7. Otec v replike k vyjadreniu matky uviedol, že súd jednoznačné stanovisko k celej veci nemá, jasné vyjadrenie, a preto vyjadrenie matky nie je opodstatnené. Prácu, ako sa vyjadril, si vyberá podľa fyzickej zaťaženia a námahy a stresového obmedzenia, pretože podľa legislatívy a Ministerstva zdravotníctva je posudzovaný so schopnosťou obmedzenia vykonávania fyzickej a duševnej námahy na 60% ZŤP. Matka ako prvá je poverená starať sa o maloletú F., je jej povinnosťou sa postarať o to, aby sa zaslúžila o prínos prostriedkov, o svoje vlastné potreby a nie čakať a vyhovárať sa, že nemá toto a tamto. Náklady na maloletú nie sú také, ako ich matka opisuje vo svojom vyjadrení, ide iba o výhovorky. Nevie, odkiaľ súd zobral jeho priemerný mesačný príjem 550 €, keď jeho priemer životného minima nedosahuje ani 300 €.

8. Matka v duplike uviedla, že zotráva na svojich vyjadreniach. Skutočnosti, ktoré uviedla, sú pravdivé, nakoľko boli preukázané na súde po lustrácii v sociálnej poisťovni. Stanovené výživné je adekvátne potrebám maloletej dcéry a je smutné, že otec sa snaží zbaviť svojej vyživovacej povinnosti na dieťa, o ktoré tak veľmi bojuje. Myslí si, že záujem o maloletú asi nie je až taký veľký, keď odmieta platiť výživné,

ktoré maloletá potrebuje. Ona sa stará o potreby maloletej a jej výchovu a síce nemá prácu na trvalý pracovný pomer, keďže sa po kríze všetko skomplikovalo, našla si práca aspoň na dohodu.

9. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podal účastník konania včas proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách § 65, § 66 a § 67 CMP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Vo všeobecnosti platí, že len čo sa o veci právoplatne rozhodne, nemôže sa prejednávať znova (§ 230 CSP). Táto základná zásada je prelomená § 121 CMP, v zmysle ktorého rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery. Rovnako v zmysle § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, podľa ktorého zmenu pomerov v zmysle tohto ustanovenia je možné definovať ako taký stav, ktorý je odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri pôvodnom (predchádzajúcom) rozhodnutí. Zásadne sa musí jednať o zmenu závažnejšieho charakteru, t.j. o podstatnú zmenu. Teda hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov, či už na strane povinného rodiča alebo oprávneného dieťaťa. Zmena pomerov však môže byť dôvodom na zmenu rozhodnutia o vyživovacej povinnosti len vtedy, keď sa podstatným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Nestačí len úvaha o tom, že doterajšie výživné je neprímerané. Pokiaľ nebola preukázaná zmena pomerov a rozhodlo by sa o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by vlastne o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

11. Vo veci bolo preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8P/74/2017-57 zo dňa 7.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 11CoP/2/2018-95 zo dňa 30.1.2018 bola maloletá F. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej mesačne sumou 60 € od 1.9.2017. Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8P/41/2019-62 zo dňa 6.9.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10CoP/62/2019-82 zo dňa 30.12.2019 bol zmenený vyššie uvedený rozsudok tak, že otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej za obdobie od 4.6.2019 do 31.7.2019 sumou 120 € mesačne a od 1.8.2019 sumou 100 € mesačne. Súd prvej inštancie preto v tomto preskúmanom konaní správne postupoval, keď čiastočne návrh otca na zníženie výživného za obdobie od 18.6.2019 do 30.12.2019 zastavil pre prekážku rozhodnutej veci. Správne konštatoval, že o výživnom za uvedené obdobie bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 8P/41/2019-62 zo dňa 6.9.2019 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu č.k. 10CoP/62/2019-82, v ktorom konaní už vyhodnocoval pomery účastníkov konania, teda tak maloletej F., ako aj matky a otca a zaoberal sa argumentmi otca, ktoré uvádza i v návrhu na zníženie výživného.

12. Pokiaľ ide o návrh na zníženie výživného na maloletú za obdobie od 31.12.2019 do budúca, odvolací súd konštatuje, že tak ako to súd prvej inštancie uzavrel, neboli zistené také podstatné zmeny pomerov na strane účastníkov konania (maloletej F. a rodičov) od tohto posledného rozhodnutia súdu o výživnom, ktoré by odôvodňovali zníženie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej. Pokiaľ otec odôvodňoval svoj návrh tým, že jeho majetkové a príjmové pomery neumožňujú platiť také výživné, odvolací súd konštatuje, že v konaní bolo preukázané, že jeho príjem predstavuje invalidný dôchodok (132,20 €) a takisto v zmysle potvrdení nachádzajúcich sa v spise - mzdový list za rok 2019 a 2020 v spoločnosti P. J. Servis Holding, s.r.o., na základe dohody o vykonaní práce otec okrem invalidného dôchodku dosahoval v období od októbra 2019 do marca 2020 priemerný mesačný príjem 416 €. Rovnako poberal príspevok na diétne stravovanie 19,51 €. Súd prvej inštancie mal teda riadne preukázaný jeho priemerný mesačný príjem vo výške 568 € a tvrdenie otca v odvolaní, že nedosahuje ani životné minimum vo výške 198 € nie je pravdivé. V konaní sp.zn. 8P/41/2019 pri stanovení výšky vyživovacej povinnosti otca vychádzal z jeho potenciálneho príjmu, ktorý mohol dosahovať v zistených predchádzajúcich zamestnávateľov, z ktorých skončil pracovný pomer v mesiaci máj a júl 2019 (Slovenská pošta, a.s. 695 €, FOREVER LIVING PRODUCTS, SLOVAK REPUBLIC 600 €), nakoľko otec bez existencie objektívnych dôvodov ukončil zamestnanie u dvoch zamestnávateľov bez toho, že by mal zabezpečený príjem minimálne vo výške dosahovanej v uvedených zamestnaniach, dokonca na pojednávaní pred súdom odôvodňoval ukončenie pracovného pomeru tým, že „život nie je len o práci a zamestnaní“. Pokiaľ poukazoval na mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zo

zdravotných dôvodov vo výške 60%, ide o pokles, ktorý ostal nezmenený a uvedený pokles vykonávať zárobkovú činnosť mal otec už pri pôvodnom rozhodnutí, teda nedošlo k zásadnej zmene u otca v tomto smere. Rovnako v predchádzajúcich rozhodnutiach sa zohľadňovali už zvýšené výdavky otca spojené s jeho nepriaznivým zdravotným stavom a tento nepreukázal, že by mu vznikli nové náklady, nevyhnutne súvisiace so zdravotným stavom alebo pôvodné náklady sa mu výrazne zvýšili. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne konštatoval, že na strane otca neboli zistené zmeny pomerov tak závažného charakteru, ktoré by odôvodňovali zmenu stanoveného výživného, a to jeho zníženia, ako sa otec domáhal pôvodne v návrhu na sumu 40 € a v odvolaní na sumu minimálneho výživného.

13. V súvislosti s tvrdením otca, že matka ako prvá je poverená starať sa o maloletú F., je jej povinnosťou sa postarať o to, aby sa zaslúžila o prínos prostriedkov odvolací súd zdôrazňuje, že rodičia majú zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom a musia im poskytovať nevyhnutné náklady na ich živobytie. Vyživovacia povinnosť zaťažuje oboch rodičov. V preskúmvanej veci matka plní vyživovaciu povinnosť voči maloletej F. aj osobnou starostlivosťou.

14. Otec v odvolaní namietal, že neboli splnené procesné podmienky, ktoré však žiadnym spôsobom nekonkretizoval. Preskúmaním návrhu a celého spisového materiálu odvolací súd nezistil nedostatok niektorej z procesných podmienok, ktorá by tvorila vadu podania. Preto v tejto časti je odvolanie otca nedôvodné.

15. V ďalšej časti namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rovnako však otec nekonkretizoval, ktorým procesným postupom súdu malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Za porušenie práva na spravodlivý proces možno považovať taký postup súdu, ktorým sa znemožnila, odňala alebo sťažila realizácia tých procesných práv, ktoré účastníkovi súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, čím bola zmarená možnosť jeho aktívnej účasti na konaní. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Z práva na spravodlivý proces totiž vyplýva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov.

16. Oboznámením sa s obsahom spisu odvolací súd dospel k názoru, že v prejednávanom prípade nedošlo k porušeniu práva otca na spravodlivý proces, otec bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie, ktorého sa aj zúčastnil a súdom prvej inštancie bol na pojednávaní vypočutý ku skutočnostiam rozhodných pre rozhodnutie vo veci, na pojednávaní v jeho prítomnosti bola vypočutá i matka, súd vykonal v jeho prítomnosti dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ku ktorým mal možnosť sa vyjadriť. Odvolací súd je preto toho názoru, že jeho právo na spravodlivé súdne konanie porušené nebolo.

17. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci náležite zistil skutkový stav pre rozhodnutie, procesne správne postupoval, neporušil žiadne procesné práva účastníkov konania, ktoré by mali za následok porušenie práva na spravodlivé konanie, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc ust. § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia upravujúce konanie súdu v starostlivosti o maloleté deti ohľadne trov konania neustanovujú inak. Nejedná sa o prípad upravený v § 53 CMP (určenie rodičovstva a notárske úschovy) a v danom prípade neskúmal okolnosti, na základe ktorých by sa javilo spravodlivé priznať náhradu trov konania (§ 55 CMP), nakoľko si účastníci konania neuplatnili nárok na náhradu trov konania. Preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)